

תת"ע (ירושלים) 4388-04-24 - מחמלי יעל נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 4388-04-24 - מחמלי יעל נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 4388-04-24

מחמלי יעל

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[13.03.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה שניה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 02.12.2024

2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה שבוצעה ביום 12.04.2024 של נהיגה במהירות העולה על

המותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, שתועדה באמצעות מצלמת א/3.

3. המבקשת הוזמנה לדיון ביום 04.06.2024 ממנה נעדרה והוכרע דינה בהיעדרה. ביום 12.07.2024 הגישה

המבקשת בקשה לביטול פסק דין, וזו התקבלה מלפנים משורת הדין ונקבע דיון חדש ליום 02.12.2024, גם ממנו

נעדרה המבקשת. משכך הוכרע דינה בהיעדרה ונגזר עליה קנס כספי בסך ₪750.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקשת אי התייצבותה לדיון לא נעשתה עקב זלזולה בבית המשפט, אלא עקב היותו של בעלה במילואים

והתמודדותה עם עבודה שוחקת בבית ספר וגידול חמישה ילדים. בנוסף טענה המבקשת כי ביום הדיון בא כוחה היה

מאושפז בבית החולים.

5. המשיבה טענה כי אין בידי המבקש עילה לביטול פסק דין, וכי היה על המבקשת להגיש בקשת דחיה ככל שלא

יכלה להתייצב לדיון, שכן קיבל בא כוחה של המבקשת את ההודעה על ביטול פסק הדין ואת מועד הדיון החדש בדואר

אלקטרוני. בנוסף טענה המשיבה כי העונש הינו סביר ולא מתקיים עיוות דין בעניינה.

דיון והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך

בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל

(פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייבב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייבב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייבבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייבבות המבקש
11. ההודעה על מועד הדיון החדש נמסרה לבא כח המבקשת בדואר אלקטרוני לאחר שבקשתה לביטול פסק דין התקבלה. המבקשת טענה כי במועד הדיון היה בא כוחה חולה, וכי בעלה במילואים והיא מתמודדת עם עומס הנובע מעבודתה וגידול חמישה ילדים.
12. המבקשת לא הציגה ראיות לכך שלא יכולה הייתה להתייבב בדיון מנסיבות שאינן תלויות בה, ולא הסבירה מה מנע ממנה להגיש בקשת דחיה במועד. גם בנסיבות קשות שהציגה המבקשת, היה עליה להגיש בקשה לדחיית הדיון, וייתכן שזו הייתה מתקבלת ככל שהייתה מוגשת בזמן ובצירוף מסמכים מתאימים. גם באשר למחלתו של בא כוחה, המבקשת לא הציגה ראיות לכך ולא הסבירה מה מנע ממנה להגיש בקשת דחייה. משכך אין למבקשת להלין אלא על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקשת כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייבבותה בדיון.
- האם קיים חשש לעיוות דין
13. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייבבותה של המבקשת ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
14. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
15. המבקשת לא העלתה אף טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם הייתה המבקשת מעלה טענות של ממש להגנתה מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש.
16. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם למבקשת עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ה, 13 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.